

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Barbory Berkové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Michala Jantoše ve věci

žalobce: **Mgr. D. D.**, narozený dne X
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici B.
P. O. B. 74, X B.
adresa pro doručování: datová schránka X

proti

žalovanému: **Krajské ředitelství policie Olomouckého kraje**
sídlem třída Kosmonautů 189/10, 779 00 Olomouc

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného při vyřizování žádosti o informace,

takto:

- I. Soud **připouští** změnu žaloby dle podání žalobce ze dne 3. 6. 2021, spočívající v rozšíření žaloby o požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost poskytnout žalobci informace požadované pod body 1) a 2) žádosti ze dne 14. 7. 2020.
- II. Řízení **se zastavuje v části**, již žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost poskytnout žalobci informace požadované pod body 7) a 8) žádosti ze dne 14. 7. 2020.
- III. Soud **ukládá žalovanému povinnost** ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku **rozhodnout** o žádosti žalobce o informace, specifikované v bodech 3) až 6) žádosti

žalobce ze dne 14. 7. 2020, evidované žalovaným pod č. j. KRPM-77396-2/ČJ-2020-1400AP.

IV. Ve zbytku **se žaloba zamítá.**

V. Návrhy žalobce na přerušení řízení za účelem položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie, ustanovení advokáta žalobci k zastupování u Soudního dvora Evropské unie a položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie, specifikovaných v podání ze dne 14. 3. 2022, **se zamítají.**

VI. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

A) Vymezení věci

1. Žalobce podáním ze dne 14. 7. 2020 požádal žalovaného v režimu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), o informace týkající se konopí zabraného mu při deseti domovních prohlídkách v O. v letech 2009 až 2019 v rámci trestních řízení, a dále informace týkající se trestních oznámení na soudce a státní zástupce. Žádost obsahovala celkem 8 dílčích dotazů, resp. žádostí o informace. Následně žalobce svou žádost zestručnil takto:

- 1) *Uveďte celkový seznam spisových značek policie od roku 2010, pod kterými šetřila a vždy odložila (bez odůvodnění) trestní podněty na prostějovské soudce a státní zástupce, jejichž jednáním došlo k ublížení na zdraví včetně ublížení na zdraví s následky smrti u členů výzkumu Konopí je lék prvně doložených lékařem soudním znalcem dne 11. 5. 2011, je evidentní, že jich bylo cca 20.*
- 2) *Vysvětlíte, proč v řízení sp. zn. KRPM-4363/ČJ-2020-1400 AP koordinovaném Policejním prezidiem nebyly uvedeny mnohé podněty u ÚOOZ/NCOZ a také trestní podnět ze dne 11. 5. 2011 evidovaný pod sp. zn. PPVK-1578/ČJ-2011-009VKS, jak bylo doloženo poštou.*
- 3) *Vysvětlíte, z jakého důvodu bylo z deseti domovních prohlídek výzkumnické farmy v O. v letech 2009 – 2019 konopí jako celek neváženo v letech 2009 – 2016, následně pak bylo jako celek zváženo.*
- 4) *V konopí zabraném v roce 2017 a zváženém jako celek jste v překatovaných vzorcích naměřili obsah 0,8 % THC a 0,5 % THC, přičemž při postupu deklarovaném na webu policie byste došli k výsledku 0,108 % THC, a proto vysvětlíte, proč obsah THC v mém případě nikdy z celku neměříte. Trestní řízení bylo u Okresního soudu v Prostějově vedeno pod sp. zn. 2 T 63/2018 (sp. zn. Tdo 1478/2019). To, že policie občanům veřejně garantuje, že obsah THC v konopí měří z celé nadzemní části rostliny konopí a je také uvedeno v zákoně o návykových látkách, najedeme na www.policie.cz/clanek/metodika-mereni-thc.aspx.*
- 5) *Sdělte, z jakých odborných podkladů policie vychází, když zcela neomamné konopí plné semen (viz protokoly) označuje tzv. marihuanou a tzv. toxikomanicky zneužitelné. Sdělte, zda je policii známo, že konopí nikdy nikoho nezabilo a návykovost je na úrovni kávy, takže drogová závislost nevzniká.*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

- 6) *Při domovních prohlídkách v letech 2009 – 2019 policie zabrala více než 180 kusů léčivých produktů z konopí, proto vysvětlete, proč jste je zvážili až v roce 2019.*
- 7) *V roce 2018 policie zabrala 9 ks konopné tinktury ve formě spray po 10 ml, ale pro řízení u Okresního soudu v Prostějově sp. zn. 3 T 70/2019 (sp. zn. 11 Tdo 674/2020) léčivé přípravky z konopí jako vždy neuvedla v obvinění.*
- 8) *Jak jsem poštou doložil na důkazu při výzvě, policie k vyzvednutí zabraného majetku z úrody v roce 2018 (viz výše), zabrané konopné produkty policie ani v roce 2018 nevrátila, ani neuvedla (jako vždy) v obvinění, takže prosím vysvětlete, které ustanovení kterého předpisu dovoluje, resp. legalizuje tyto policejní zlodějiny.*
2. Žalovaný na žádost reagoval sdělením ze dne 6. 8. 2020, č. j. KRPM-77396-3/ČJ-2020-1400AP, spolu s nímž zaslal žalobci 16 dokumentů.
3. Žalobce podal proti postupu při vyřizování jeho žádosti dne 21. 8. 2020 stížnost, v níž označil sdělení žalovaného ze dne 6. 8. 2020 za zmatečné, účelové a nepřezkoumatelné a poskytnuté informace za nepravdivé.
4. Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne ze dne 11. 9. 2020, č. j. MV-137570-4/KM-2020 s odkazem na § 16a odst. 6 písm. c) InfZ postup žalovaného potvrdilo.
5. Žalobu v části, jíž se žalobce domáhal zrušení uvedeného rozhodnutí ministerstva, soud usnesením ze dne 23. 6. 2021, č. j. 65 A 94/2020-78 odmítl jako nepřipustnou dle § 68 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), za použití § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. s odůvodněním, že se nejedná o rozhodnutí, kterým by byl žalobce zkrácen na svých právech, neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují jeho práva nebo povinnosti.
6. V podání doručeném soudu dne 25. 11. 2020 a následně znovu 5. 3. 2021 však žalobce uvedl, že s ohledem na vývoj judikatury požaduje také to, aby soud uložil žalovanému povinnost mu informace požadované žádostí ze dne 14. 7. 2020 pod body 3) až 8) poskytnout, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku. Toto podání posoudil soud podle jeho obsahu jako žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s., spočívající v nevyřízení žádosti o poskytnutí informace dle InfZ.
7. V podání ze dne 3. 6. 2021 žalobce uvedl, že již netrvá na zodpovězení otázek 7) a 8) a naopak trvá i na zodpovězení otázek č. 1) a 2) z žádosti ze dne 14. 7. 2020.

B) Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. Žalobce v žalobě uvedl, že mu žalovaný namísto odpovědi na body 3) až 8) žádost o informace ze dne 14. 7. 2020 zaslal 16 rozhodnutí prostějovského a brněnského soudu a zastupitelství z let 2010 až 2020, v nichž však požadované informace absentovaly, nehledě na fakt, že k žádosti pod bodem 6) ještě nedošlo ani k soudnímu projednání. Žalovaný tak dle žalobce obešel informační zákon vydáním nepřezkoumatelného sdělení, že žalobce odpovědi na své otázky nalezne v příložených rozhodnutích, což ale byla lež.
9. V podání ze dne 3. 6. 2021 uvedl, že na zodpovězení otázek č. 1) a 2) trvá proto, že tři policejní útvary (NCOZ, Policejní prezidium a žalovaný) mu od léta 2020 odmítají odpovědi k otázkám č. 1) a 2) sdělit.

10. Po úpravách žaloby tak žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému povinnost poskytnout mu informace požadované v žádosti ze dne 14. 7. 2020 pod body 1) až 6) způsobem neodporujícím InfZ a judikatuře.
11. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhoval její zamítnutí. Zdůraznil, že správnost jeho postupu při vyřizování žádosti žalobce o informace ze dne 11. 9. 2020 potvrdilo Ministerstvo vnitra. Ve vztahu k bodům č. 1) a 2) žádosti ze dne 14. 7. 2020 zopakoval žalovaný obsah sdělení ze dne 6. 8. 2020, jímž na žádost žalobce reagoval. K bodům 3) až 6) žádosti žalovaný uvedl, že je vyřídil souhrnně ve smyslu § 3 odst. 6 a § 4a odst. 2 písm. b) InfZ poskytnutím dokumentů různých orgánů veřejné správy, které se k požadavkům žalobce vztahovaly, přičemž ale jejich vlastní analýzu vyhodnotil jako činnost mimo informační povinnost podle InfZ. Uvedl, že při zpracovávání sdělení vycházel z podkladů poskytnutých organizačním článkem Policie ČR, který měl trestní věci žalobce v gesci (územní odbor Prostějov), tj. článkem nepovolanejším, tudíž nelze hovořit o obcházení zákona vydáním nepřezkoumatelného sdělení. Žalovaný proto zaslal žalobci rozhodnutí soudů a státních zastupitelství, která explicitně či implicitně vyjadřují požadované informace k zájmovým postupům. Závěrem žalovaný upozornil, že pokud by soud shledal žalobu v jakékoli části důvodnou, pak stejně nemá žalobci co více poskytnout.
12. Podáním ze dne 14. 3. 2020 navrhl žalobce, aby soud vyloučil řešení otázek č. 3) a 4) z tohoto řízení do řízení vedeného pod sp. zn. 60 A 41/2021 a následně toto řízení přerušil za účelem položení 4 předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie týkajících se správnosti postupu Policie ČR při měření obsahu THC v konopí, a za tím účelem ustanovil žalobci advokáta.

C) Posouzení věci krajským soudem

13. Podle § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.*
14. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval soud o žalobě na základě skutkového stavu zjištěného ke dni vydání svého rozhodnutí. Ve věci soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.
15. Jak již soud uvedl výše, žalobce s žalobou opakovaně disponoval. Nejprve proto bylo nezbytné vymezit v souladu s žalobcovou dispozicí předmět řízení.
16. Zatímco původně označil žalobce žalovaného za nečinného při vyřizování bodů č. 3) až 8) jeho žádosti o informace ze dne 14. 7. 2020, následně uvedl, že je žalovaný nečinným též při vyřizování bodů č. 1) a 2) této žádosti. Tomu odpovídá výrok I. rozsudku. Soudní řád správní výslovně neupravuje postup soudu v případě, že žalobce v průběhu řízení navrhne změnu žaloby. Proto je nutné za použití § 64 s. ř. s. přiměřeně aplikovat § 95 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“), srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008, čj. 1 Aps 3/2006-69, č. 1590/2008 Sb. NSS. Podle § 95 odst. 1 věty první o. s. ř. může žalobce (navrhovatel) za řízení se souhlasem soudu měnit návrh na zahájení řízení. Podle odst. 2 téhož ustanovení platí, že soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu. V takovém případě pokračuje soud v řízení o původním návrhu po právní moci usnesení.

V posuzovaném případě dospěl soud k závěru, že výsledky dosavadního řízení připuštění změny žaloby, v podobě jejího rozšíření nebránily, proto změnu žaloby připustil.

17. Následně žalobce po podání žaloby uvedl, že na zodpovězení otázek č. 7) a 8) své žádosti o informace ze dne 14. 7. 2020 nepožaduje. Toto podání posoudil soud dle jeho obsahu jako částečné zpětvzetí žaloby. Žalobce může vzít žalobu zpět, dokud o ní soud nerozhodl, přičemž soud řízení usnesením zastaví, vzal-li žalobce svoji žalobu zpět [§ 37 odst. 4 a § 47 písm. a) s. ř. s.]). Výrokem II. tohoto rozsudku proto soud řízení dle § 47 písm. a) s. ř. s. částečně zastavil.
18. Soud naopak nevyhověl žádosti žalobce o „přesun“ žaloby na ochranu před nečinností žalovaného při vyřizování bodů 3) a 4) jeho žádosti o poskytnutí informací ze dne 14. 7. 2020 do věci vedené pod sp. zn. 60 A 41/2020. Soudní řád správní výslovně počítá se spojováním a vylučováním věcí pouze v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (§ 39 s. ř. s.), nicméně vylučovat a spojovat věci lze i v jiných typech řízení, např. i řízení o ochraně proti nečinnosti, přičemž v takovém případě je třeba spojení věcí opřít o § 112 o. s. ř. užitý na základě § 64 s. ř. s. Krajský soud však není návrhem účastníka na vyloučení či spojení věcí vázán a nevyhoví-li žalobci v tomto ohledu, není povinen o jeho žádosti rozhodovat. V posuzované věci neshledal soud k žalobcem navrhovanému postupu žádný racionální důvod, naopak by jím navrhovaný postup vedl k znepráhlednění celé věci.
19. Předmětem řízení tak zůstala žaloba na ochranu před nečinností žalovaného při vyřizování bodů 1) až 6) žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 14. 7. 2020.
20. Jak již soud podrobně popsal v rozsudku ve věci týchž účastníků, vedené pod sp. zn. 60 A 41/2021, je postup při vyřizování žádostí o informace v InfZ postaven na jednoduchém principu – povinný subjekt buď požadovanou informaci ve stanovené lhůtě poskytne, pak nevydává žádné rozhodnutí, nebo její poskytnutí odmítne s odkazem na některou ze zákonem stanovených výluk, o čemž vydá rozhodnutí podle § 15 InfZ, nebo dojde ke kombinaci obou postupů, tj. povinný subjekt z části informaci poskytne a z části její poskytnutí odmítne, o čemž opět vydá rozhodnutí podle § 15 InfZ - viz § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, podle něhož nerozhodne-li podle § 15, poskytne povinný subjekt informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění.
21. Pokud jde o způsob poskytování informací, platí při poskytování informací na žádost princip respektování požadavku žadatele – srov. § 4a odst. 2 InfZ, podle něhož je-li informace poskytována na základě žádosti, poskytuje se způsobem podle obsahu žádosti. Zejména se tak dle citovaného ustanovení má stát a) sdělením informace v elektronické nebo listinné podobě, b) poskytnutím kopie dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, c) poskytnutím datového souboru obsahujícího požadovanou informaci, d) nahlédnutím do dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, e) sdílením dat prostřednictvím rozhraní informačního systému, nebo f) umožněním dálkového přístupu k informaci, která se v průběhu času mění, obnovuje, doplňuje nebo opakovaně vytváří, nebo jejím pravidelným předáváním jiným způsobem.
22. Z uvedeného vyplývá, že povinný subjekt má zásadně respektovat vůli žadatele a poskytnout mu informaci způsobem, který žadatel poptává. Lapidárně vyjádřeno, požaduje-li žadatel sdělení informace (odpověď na otázku), má povinný subjekt takto informaci poskytnout (na otázku odpovědět). Požaduje-li žadatel poskytnutí listiny, obsahující určitou informaci, má povinný subjekt žadateli tento dokument poskytnout.

23. Výjimku z tohoto principu představuje případ popsáný v § 4a odst. 3 InfZ, podle něhož pokud způsob poskytnutí informace podle odstavce 2 není možný nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem.
24. Zákon tedy vychází z principu, že způsob poskytnutí informací volí žadatel [stejně jako formu
- listinnou, elektronickou, zvukový, obrazový záznam, resp. formát (souboru) a jazyk, srov. § 4a odst. 1 InfZ], a jím zvolený způsob musí být ze strany povinných subjektů respektován, nejde-li o výjimku zakotvenou v § 4a odst. 3 InfZ. Podle uvedeného ustanovení není povinný subjekt povinen akceptovat žadatelem zvolený způsob poskytnutí informace při splnění podmínky, že určený způsob poskytnutí informace není možný (tedy je objektivně technicky nerealizovatelný) nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, což je třeba vztahovat k individuálním okolnostem povinného subjektu [srov. komentář k § 4a InfZ in J. Jelínková, M. Tuháček: Zákon o svobodném přístupu k informacím (č. 106/1999 Sb.). Praktický komentář. 2. vydání, Wolters Kluwer]. Postup podle § 4a odst. 3 InfZ nepředstavuje důvod odmítnutí poskytnutí informace, nýbrž zakotvuje fikci vyhovění žádosti formou poskytnutí informace jiným způsobem, než žadatel požadoval. Pokud žadatel s postupem povinného subjektu nesouhlasí (tj. má za to, že nebyly splněny podmínky neakceptování jím preferovaného způsobu poskytnutí informace, nebo že informace nebyla poskytnuta jiným způsobem umožňujícím mu její účinné využití), může se bránit stížností na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace podle § 16a zákona.
25. Stížnost na postup povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace podle § 16a InfZ je jedním ze dvou zákonem upravených opravných prostředků, tedy prostředků procesní obrany žadatele, pokud je nespokojen s vyřízením žádosti o informace. Stížnost podle § 16a InfZ představuje především zvláštní prostředek ochrany před nečinností povinného subjektu (nebo jeho nadřízeného orgánu) oproti ochraně před nečinností podle § 80 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, tj. prostředek procesní obrany žadatele v případech, kdy mu nebyla požadovaná informace poskytnuta a současně nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Brojí-li žadatel proti postupu povinného subjektu podle § 4a odst. 3 InfZ, tj. namítá-li, že fikce vyhovění žádosti nemohla nastat, neboť pro poskytnutí informace jiným způsobem, než bylo požadováno, nebyly splněny zákonné podmínky, jedná se podle konkrétních okolností o důvod podřaditelný buď pod § 16a odst. 1 písm. b) InfZ, podle kterého může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému po uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ nebyla poskytnuta informace a nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebo pod § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, podle kterého může stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Nadřízený orgán pak o takové stížnosti rozhodne jedním ze způsobů upravených v § 16a odst. 6 písm. a) až c) InfZ, tj. a) postup povinného subjektu potvrdí, b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě žádost vyřídil, nebo c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
26. Od výše podrobně popsané situace je třeba odlišit případ, kdy povinný subjekt dospěje k závěru, že se na obsah žádosti vztahuje výlučka z informační povinnosti upravená v § 2 odst. 4 InfZ, podle něhož povinnost poskytovat informace se netýká dotazů na názory,

budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací. Povinné subjekty podle InfZ jsou povinny poskytovat informace definované v § 3 odst. 3 InfZ, nikoli zaujímat stanoviska, vysvětlovat výstupy ze své činnosti, provádět právní výklady, vytvářet či obstarávat nové informace (právní či věcné expertizy, analýzy dat shromážděných při své rozhodovací činnosti apod.), jimiž nedisponují a nejsou povinny disponovat. Jestliže žadatel požaduje vytvoření např. právní analýzy, analýzy dat shromážděných při rozhodovací činnosti povinného subjektu apod., jedná se o požadavek na vytváření nových informací, a tedy důvod odmítnutí žádosti opřený o § 2 odst. 4 InfZ. Z procesního hlediska by proto taková situace (dotazy na názory, budoucí rozhodnutí a požadavky na vytváření nových informací) měla být vyřešena rozhodnutím podle § 15 InfZ.

27. S ohledem na argumentaci žalovaného § 3 odst. 6 InfZ je dále třeba uvést, že § 3 InfZ obsahuje definici základních pojmů, odst. 6 tohoto ustanovení pak konkrétně vymezení pojmu „doprovodná informace“, jíž se pro účely InfZ rozumí taková informace, která úzce souvisí s požadovanou informací (například informace o její existenci, původu, počtu, důvodu odepření, době, po kterou důvod odepření trvá a kdy bude znovu přezkoumán, a dalších důležitých rysech). Poskytnutí doprovodné informace se žadatel výslovně nedomáhá a povinný subjekt ji podle svého uvážení poskytuje za účelem zabránit mylné interpretaci, či případným nedorozuměním a nepřesnostem, které mohou z pouhého poskytnutí primárně žádané informace vyplynout (viz rozsudek 29. 11. 2012, č. j. 9 As 124/2011-89). Stručně řečeno se prakticky jedná o informace v průvodním dopisu, v němž povinný subjekt blíže vysvětluje skutečnosti související s požadovanou informací, je-li to podle jeho úvahy potřebné. Poskytnutí takové doprovodné informace však nelze ztotožňovat s poskytnutím informací jiným než požadovaným způsobem ve smyslu § 4a odst. 3 InfZ. Doprovodná informace pojmově není informací samotnou, přičemž poskytnutí či neposkytnutí doprovodných informací není také, na rozdíl od postupu podle § 4a odst. 3 InfZ, spojováno s nepřiměřenou zátěží povinného subjektu.
28. V posuzovaném případě žalovaný k bodům č. 1) a 2) žádosti žalobce ze dne 14. 7. 2020 uvedl, že ve vztahu k žádosti o seznam spisových značek (tj. *spisových značek policie od roku 2010, pod kterými šetřila a vždy odložila trestní podněty na prostějovské soudce a státní zástupce, jejichž jednáním došlo k ublížení na zdraví včetně ublížení na zdraví s následky smrti u členů výzkumu Konopí je lék prvně doložený lékařem soudním znalcem dne 11. 5. 2011*) odkazuje žalobce na předchozí sdělení č. j. KRPM-4363-5/ČJ-2020-1400AP, a dále sděluje, že s ohledem na široké pojetí žádosti, v níž absentují jména konkrétních osob, proti nimž měly podněty směřovat, nelze z vedených policejních databází standardním způsobem vygenerovat podklady potřebné k vyřízení žádosti, tudíž by bylo nutné manuálně prověřit všechny odložené věci od roku 2010, což je požadavek, který nemůže povinný subjekt s ohledem na počet pracovníků a dobu, kterou by tímto strávili, realizovat. K bodu č. 2) žádosti, který dle krajského soudu nebyl ani tak novou žádostí o informace, jako spíše stížností proti sdělení č. j. KRPM-4363-5/ČJ-2020-1400AP, žalovaný uvedl, že sdělení č. j. KRPM-4363-5/ČJ-2020-1400AP bylo zpracováno z podkladů vyžádaných od Policejního prezidia, a tudíž již k nim nemá co uvést.
29. Označené sdělení č. j. KRPM-4363-5/ČJ-2020-1400AP ze dne 3. 2. 2020 (nalezené soudem v přílohách k postoupení stížnosti žalovaným ministerstvu ze dne 25. 8. 2020, č. j. KRPM-77396-5/ČJ-2020-1400AP) bylo vyřízením žádosti žalobce o informace ze dne 7. 1. 2020, přičemž požadavek o zaslání spisových značek věcí, pod nimiž řešila policie podněty na prostějovské orgány činné v trestním řízení s podezřením na spáchání zločinů a přečinů na

členech výzkumu Konopí je lék, byl vyřízen jako bod č. 9) této žádosti tak, že žalovaný uvedl seznam spisových značek spolu s doprovodnou informací o tom, že všechna podání evidovaná pod danými spisovými značkami byla náležitě vyřízena a žalobce o vyřízení vyrozuměn, a dále že vyšetřování trestných činů příslušníků Policie ČR je úkolem Generální inspekce bezpečnostních sborů, která je složkou Ministerstva vnitra ČR.

30. Z uvedeného je dle krajského soudu zřejmé, že žalovaný ve vztahu k bodům č. 1) a 2) žádosti ze dne žalobci informace poskytl a nelze tedy přisvědčit tvrzení žalobce, že mu žalovaný odmítl odpověď sdělit. Žádnou konkrétnější žalobní námitku žalobce vůči vyřízení těchto bodů žádosti neuplatnil, netvrdil např., že odkaz na sdělení č. j. KRPM-4363-5/ČJ-2020-1400AP je lichý, neboť toto sdělení požadovaný seznam spisových značek vůbec neobsahuje, popř. že obsahuje seznam spisových značek, které v žádosti specifikovanému požadavku neodpovídá. Pokud se žalobce obrátil s obdobným požadavkem i na další povinné subjekty, a to NCOZ a Policejní prezidium, avšak tyto mu odmítly další podrobnější informace sdělit, nelze jejich případnou nečinnost vytýkat žalovanému. Z obsahu žalobcem doložených listin i obsahu správního spisu vyplývá, že se žalobce domáhá sdělení některých informací po žalovaném či jiných organizačních složkách Policie ČR opakovaně, popř. opakovaně s drobnými změnami a upřesněními. V takovém případě však nebyl žalovaný povinen žalobci již jednou sdělené znovu opakovat. Za poskytnutí informací lze nepochybně považovat i odkaz na listinu, v níž byla informace témuž žadateli poskytnuta již dříve. Ve vztahu k požadavku žalobce uložit žalovanému povinnost poskytnout mu informace požadované v bodech č. 1) a 2) proto soud žalobu výrokem IV. rozsudku zamítl.
31. Za důvodnou však považuje soud žalobu vytýkající žalovanému nečinnost ve vztahu k bodům 3) až 6) žádosti ze dne 14. 7. 2020, na které žalovaný reagoval souborně. Sdělil žalobci, že problematika THC byla jím i dalšími orgány státní správy opakovaně řešena v trestních řízeních proti žalobci, a proto odkazuje žalobce *na přiložená rozhodnutí soudů, potažmo státního zastupitelství, která explicitně či implicitně vyjadřují požadované informace k zájmovým postupům povinného subjektu*. Dále žalovaný uvedl, že zaslání těchto dokumentů považuje za poskytnutí informací v souladu s § 4a odst. 1 a 2 písm. b) a § 3 odst. 6 InfZ, neboť jejich případné extrahování a kompilaci považuje žalovaný za *činnost mimo rozsah a povinnosti InfZ*.
32. Žalovaný tedy, stručně řečeno, považoval za poskytnutí informací požadovaných v bodech č. 3) až 6) žádosti, zaslání šestnácti rozhodnutí soudů (prvostupňových i odvolacích) a státního zastupitelství, vydaných v trestních řízeních vedených proti žalobci.
33. K odkazu na § 4a odst. 1 InfZ krajský soud uvádí, že uvedené ustanovení se týká formy, formátu elektronických informací a jazyku informací, u nichž stejně jako § 4a odst. 2 InfZ zakotvuje pravidlo respektu k volbě žadatele, které zákon prolamuje jen v případě, kdy by dodržení uvedeného pravidla vyvolalo potřebu měnit formát nebo jazyk informace či vytvářet k informaci metadata, a taková činnost by byla pro povinný subjekt nepřiměřenou zátěží. Jedná se tedy o otázku formy, nikoli způsobu poskytnutí informace, tj. o situaci odlišnou od posuzovaného případu. Ustanovení § 4a odst. 2 písm. b) InfZ upravuje jako jeden z možných způsobů poskytnutí informace poskytnutí kopie dokumentu obsahujícího požadovanou informaci, nejedná se však o ustanovení, které by opravňovalo povinný subjekt poskytnout informaci jiným než požadovaným způsobem. Takovým ustanovením je výše zmíněný § 4a odst. 3 InfZ, podle něhož pokud způsob poskytnutí informace podle odstavce 2 není možný nebo by pro povinný subjekt

představoval nepřiměřenou zátěž, vyhoví povinný subjekt žádosti tím, že poskytne informaci jiným způsobem umožňujícím její účinné využití žadatelem. Postup dle uvedeného ustanovení je však vázán na podmínku, že žadatelem preferovaný způsob poskytnutí informace není možný (tedy je objektivně technicky nerealizovatelný) nebo by pro povinný subjekt představoval nepřiměřenou zátěž, což je povinný subjekt povinen žadateli srozumitelně vysvětlit. To se však v posuzovaném případě nestalo, neboť žalovaný ve sdělení ze dne 6. 8. 2020 pouze uvedl, že extrahování a kompilaci skutečností vyplývajících z jím zasílaných rozhodnutí považuje za činnost mimo rozsah a povinnosti InfZ, což je formulace pro žalobce i soud nepřezkoumatelná.

34. Jak soud uvedl v rozboru výše, je InfZ postaven na zásadě, že informace má být žadateli poskytnuta způsobem podle obsahu žádosti (§ 4a odst. 2 InfZ), což zřetelně nebyla. Zákon obecně neumožňuje povinnému subjektu, aby zaslal žadateli hromadu listin s tím, že tyto obsahují nějaké informace k tématu žadatelovy žádosti, přičemž nenalezne-li žadatel v daných listinách jím požadované informace, pak platí, že povinný subjekt požadované informace nemá. Měl-li žalovaný v posuzované věci za to, že ve smyslu § 4a odst. 3 InfZ není poskytnutí informací žalobcem požadovaným způsobem možné nebo by poskytnutí informací takovým způsobem pro něj představovalo nepřiměřenou zátěž, měl tuto skutečnost žalobci sdělit, zdůvodnit, proč je pro něj daný způsob poskytnutí informace nemožný či nepřiměřeně zatěžující. To však žalovaný neučinil. Měl-li žalovaný za to, že odpověď na žalobcovy otázky by jej nutila vytvořit nové informace v podobě analýzy jemu dostupných listin, měl rozhodnutím podle § 15 InfZ žalobcovu žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 InfZ, tento postup zdůvodnit a umožnit žalobci se proti sděleným důvodům bránit odvoláním.
35. Krajský soud proto žalobě vyhověl, neboť žalovaný v zákonem stanovené lhůtě nevyřídil body 3) až 6) žalobcovy žádosti o informace ze dne 14. 7. 2020 žádným ze zákonem předvídaných způsobů, tj. informace žalobci jím požadovaným způsobem neposkytl, ani nerozhodl o odmítnutí jeho žádosti. Ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. je tudíž žalovaný nečinný, přičemž žalobce uplatněním stížnosti podle § 16a InfZ bezvýsledně vyčerpал prostředky ochrany proti nečinnosti, neboť ani Ministerstvo vnitra žalobci jím požadované informace nesdělilo.
36. Pokud však žalobce v žalobě a dalších podáních zpochybňoval správnost postupu Policie ČR při měření množství THC v zabraných rostlinách, uváděl tvrzení o rozdílnosti postupu Policie ČR v jednotlivých krajích, obviňoval Policii ČR z diskriminace, či „prostějovskou prokuraturu“ z krádeže jeho konopných produktů, uvádí krajský soud, že tato tvrzení a polemiky nemají žádný vztah k předmětu řízení, jímž je toliko posouzení, zda žalovaný vyřídil žalobcovu žádost o informace, či zda ji nevyřídil a je tak zcela či z části nečinným. Proto se jimi soud nezabýval.
37. Výrokem V. soud zamítl návrhy žalobce, uvedené v podání ze dne 14. 3. 2022, a to návrh na přerušení řízení za účelem položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie, ustanovení advokáta žalobci k zastupování u Soudního dvora Evropské unie a položení předběžných otázek Soudnímu dvoru Evropské unie. Podle § 48 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud řízení usnesením přeruší, jestliže rozhodl, že požádá Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o předběžné otázce. Soud uvedeným způsobem postupuje v případě, kdy ve smyslu čl. 267 Smlouvy o fungování Evropské unie vyvstane v řízení před soudem členského státu otázka týkající se výkladu Smluv či platnosti a výkladu aktů přijatých orgány, institucemi nebo jinými subjekty Unie, a soud členského státu považuje

rozhodnutí o této otázce za nezbytné k vynesení svého rozsudku. V posuzovaném případě však žádná otázka daného typu v řízení nevystala. Žalobce po soudu požadoval, aby se Soudního dvora Evropské unie dotázal na skutečnosti týkající se postupu při měření obsahu THC v rostlinách konopí, tj. skutečnosti v tomto řízení irelevantní, nikoli na skutečnosti týkající se vyřizování žádostí o informace.

D) Závěr

38. Z výše uvedených důvodů soud žalobě v části vyhověl, částečně žalobu zamítl a částečně řízení zastavil.
39. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo, neboť v řízení převážně úspěšnému žalobci dle obsahu spisu žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti výroku I. tohoto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

Proti zbylým výrokům tohoto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Olomouc 26. července 2022

Mgr. Barbora Berková v. r.
předsedkyně senátu